

har Blodets ublandede Kulør. Han giver Kjærlighed for Kjærlighed — kun ikke Stand for Stand.

Men trods al den sunde Evne paa begge Sider, følger dog Læseren den unge Kvinde med en vis Banghed: at hun med sin nordiske, indadvendte Karakter ikke skal naa at gjøre sig gjældende overfor Sydlændingens blændende Sansekraft. — Prøven kommer.

Ganske vist er Fyrst Andrea indtil videre den stærkeste. Men da han er Digter, altsaa en aandelig Magt, taber dog det Traditionelle efterhaanden i Omgang med Alie noget af sit Herredømme. I deres Samtaler, hvor de udvæksler Meninger om Livets forskellige Idealer, og hvor Sydlændingens brændende Tankeliv mødes med den nordiske Kvindes klare Individualitet, maa der nødvendigvis ske en Paavirkning fra begge Sider, som afsætter sit Præg i Karakter — og saadan er det.

I den Afgjørelsens Stund, hvor Alies Frænde er kommen for at føre hende med sig tilbage til Hjemmet, og hvor hun i sin Afmagt giver efter for hans Fordring — thi hun selv indser, at Forholdet til Serra har naaet et Punkt, hvor en ny Phase maa indtræde — da er det Fyrsten som giver Vendingen. Ved den evige Afsked, de er paa Vej til at tage med hinanden, og hvor Omslaget uden Skade kunde have været noget stærkere motiveret, gribes han, som det synes, pludselig af den alvorlige Bevidsthed, at nu har han Mod til at trodse alt for at bevare hendes Kjærlighed, og at hun skal være hans Hustru efter Loven.

Men det turde vistnok ligge nærmere, at hans ildfulde Sjæl lidt efter lidt havde modtaget Alvorets kølende Indprægning af Alies nordiske Natur, og at det Væsenlige nu er blevet noget andet for ham, end det var før. Det kvindelige Mod i hendes Kjærlighed maa enten have gjort ham mindre eller større — enten feigere eller modigere — og af hans Valg fremgaar Beviset.

Forfatterinden har lagt stor Kunst paa dette Arbejde. Hun har vovet den kvindelige Eros imod Mandens sanseberusende Kraft, og ikke ved at unddrage sig hans Magt, men netop ved at hengive sig i den — fri for enhver letfærdig og uren Bevæggrund, — og hun har ladet Kvindeligheden sejre. Og det er godt gjort; thi overalt, hvor Kvinden er med at udkæmpe